

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 60 Cts

Nr 12

LEVE DE SPORT!

WEES SPORTIEF!

ALLE mensen zijn grote kinderen, ze spelen graag. Ook de sport is een spel. Het gezondste, het boeiendste van alle spelen. Maar je mag de sport niet « beoefenen » als toeschouwer, als supporter. Je moet zèlf spelen. Je moet zèlf aan sport doen. En wanneer je dan speelt, moet je steeds fairplay zijn. Je moet de regels van het spel eerbiedigen. Tracht steeds te winnen, maar wees ook een goed verliezer. Je weet dat de eerste plaats steeds toekomt aan de beste, aan de sterkste. Indien je noch de beste, noch de sterkste bent, moet je je tevreden stellen met een andere plaats, en het vast voornemen maken je spel te verbeteren.

Mensen die sportief zijn, brengen het steeds verder dan de anderen in het leven, omdat ze sympatieker zijn, meer wilskracht bezitten en beter bestand zijn tegen tegenslagen. Daarom moet je zoveel mogelijk voetballen, zwemmen, lopen en aan footing en atletiek doen.

Om het belang van de lichaamsoefeningen te onderlijnen, hebben we dit nummer in het teken gesteld van de sport.

WEES SPORTIEF!

EEN NIEUWE KUIFJE'S KLUB TE RUMBEKE

ROGER LOWIE, Menensteenweg, 127c, Rumbeke, heeft het dapper besluit genomen een nieuwe Kuifje's klub op te richten voor onze lezers te Rumbeke en omstreken. Kandidaat-leden worden verzocht zich aan te melden na vier uur bij Roger, die hen veel plezier belooft.

HET HUISJE

Ik zag een zeer schoon huisje
Heel keurig opgebouwd
De deur was louter zilver
De muren louter goud.

Doet men het deurtje open
Men vindt er niemand thuis
Want gene mensen wonen
In 't kleine raderhuis.

Men ziet er twee lieve armpjes
Bewegen voor het raam
Gij kent het mooie huisje
Gij vindt nu wel zijn naam.

Het zakuurwerk.

Dit raadseltje werd ingestuurd door Hilde Welffens, Borgerhout.

OOK WAAR

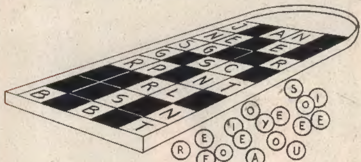
Kleine Gust was bekend om zijn luiheid.

— Is er dan waarlijk niets dat jij vlug doet? vroeg de meester.

— Ja toch, antwoordde Gustje ik word heel vlug moe.

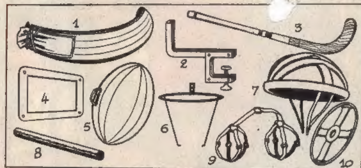
EEN PARTIJTJE BILJART

VUL de lege vakjes van de biljart met de ballen die er naast liggen en wel derwijze dat je er drie namen mee vormt van sportfiguren, die in de sport een grote rol hebben gespeeld of nog spelen.

KEN JE DEZE SPORT?

BEKIJK de tien voorwerpen aandachtig. Ze roepen het beeld op van een bepaalde sport, al wordt ieder voorwerp niet [illegible]zakelijk tijdens het beoefenen van deze sport gebruikt. Som de [illegible]sporten op.

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

W. JANSEN, Lokstraat, 10, Tiel (Nederland), *zou graag briefwisselen met postzegelverzamelaars.*

MYRESE VERVAEREN, Albertusplaats, 13, Scherpenheuvel, *zou willen korresponderen in het Nederlands met meisjes die postzegels en zichtkaarten verzamelen. Myrèse is 14 jaar oud en heeft een voorkeur voor buitenlandse korrespondenten.*

LUC GOSSEYE, Kapellestraat, 83, Ronse, *zoekt kontakt met een jongen van 12 à 15 jaar uit Belgisch Congo.*

PETER STRAUS, Deemselstraat, 16, Roermond (Nederland), *is 13 jaar oud en wenst te korresponderen met Kuifjeslezers van dezelfde leeftijd, liefst in het Engels (Engeland of Amerika). Peter houdt van judo, kamperen, zwemmen en knutselen.*

ROLAND NEVENS, Keppestraat, 38, Erembodegem, *is 14 jaar oud en zoekt korrespondenten uit België, Frankrijk, Nederland en Congo. Men mag hem schrijven in het Nederlands, Frans of Engels.*

NORA DER BOVEN, Onafhankelijkheidstraat, 171, Edegem (Antwerpen), *zou graag korresponderen met een katolieke meisjesgids uit Belgisch Congo, Canada, Nederlandse Antillen of Nieuw Guinea.*

GONNY COBBEN, Vliegveldlaan, 255, Brustem, bij Sint-Truiden, *zou graag willen briefwisselen met een Hollands of Belgisch meisje. Gonny is 15 jaar oud en houdt van zwemmen, tennis en tekenen.*

HANS V.D. KUIP, Molenbachstraat, 22, Tilburg (Nederland), *bezit dubbele sigarenbandjes, suikerzakjes en postzegels en zou die willen ruilen tegen Kuifje's punten.*

RACHELLE VAN OYSTAEYEN, Smeendijck, 3, Vremde (Bij Boechout) *is 14 jaar oud en verlangt te korresponderen in het Frans. Ze interesseert zich voor muziek en verzamelt postzegels.*

MARIA MARIJNISSEN, Drabstraat, 108, Mortsel (Antwerpen), *zou graag korresponderen in het Frans met een meisjesgids uit Namen, Dinant, of de provincie Luxemburg. Maria houdt van sport, vooral van zwemmen, fietsen en trektochten. Ze verzamelt gedroogde bloemen en gidsenkentekens uit vreemde landen.*

JOOS SMEULDERS, Serve Loraweg, 91, Curaçao (Nederlandse Antillen), *is dertien jaar oud en zou graag met een meisje van dezelfde leeftijd willen korresponderen. Joos houdt van sport en postzegels.*

JONGE Zweed (27 jaar) verlangt te korresponderen. Tema's: amateurfilmen (smalfilm) fotografie, reizen, natuur, literatuur, uitwisselen van kranten en prentkaarten. Schrijf in esperanto naar Sn Ake Axelsson, Kungsgatan 18, Säffle (Zweden).

ESPERANOLEERLINGEN van 17 tot 35 jaar wachten op pennevrienden. Schrijf naar Osvetova beseda, 3, « Esperanto », Pardubice, Tsjechoslowakije.

SPAANSE jongen wenst te korresponderen over alle onderwerpen en vooral zichtkaarten uit te wisselen. Schrijf in esperanto naar Sn José Tria, Str Antonio, 6, Moyá (Barcelona) Spanje.

JONGE esperantisten verlangen postkaarten uit te wisselen en te korresponderen over verschillende tema's. Lucjan Krawczyk, ul. Klonowicza 1E, Gdansk-Wrzeszcz, Polen.

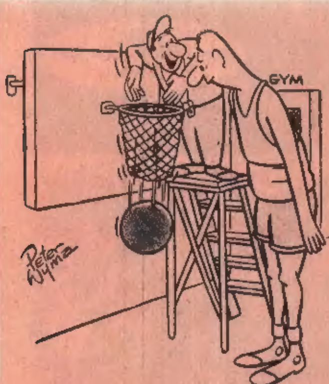
ESPERANTO-groep van 55 leerlingen van 11 tot 40 jaar zoekt pennevrienden. Schrijf naar de cursusleider: Sn St. Wallcki, Lódz, Zgierka, 96, Polen.

Onder ons...

NIEUWS UIT MÜNCHEN

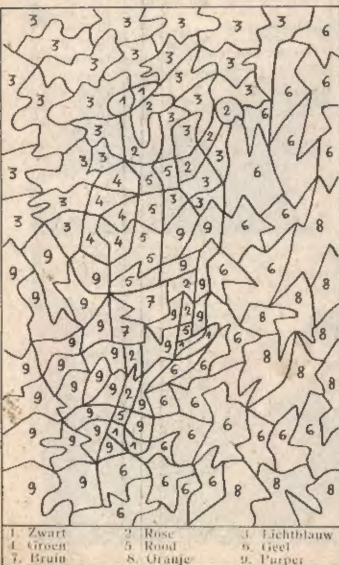

HANS MULLER, dertien jaar en wonende te München, heeft al zijn vrienden opgetrommeld om de ouden van dagen en de gebrekkigen van zijn stadswijk te helpen. Vier en twintig flinke jongens slepen iedere dag kolen, hakken hout en doen boodschappen na schooltijd. Ze doen het graag en met het énig doel de mensen die oud en ziek zijn lastige karweitjes te besparen.

— Je neemt dit balletje en je werpt het in dit korfje. Niet moeilijk, hé ?

PLAATJE OM TE KLEUREN

DE AVONTUREN VAN

't PRINSKE

door W VANDERSTEEN

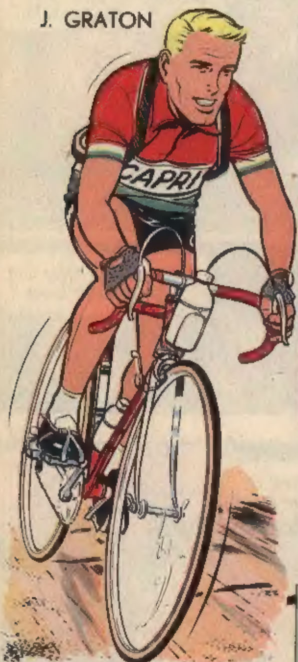

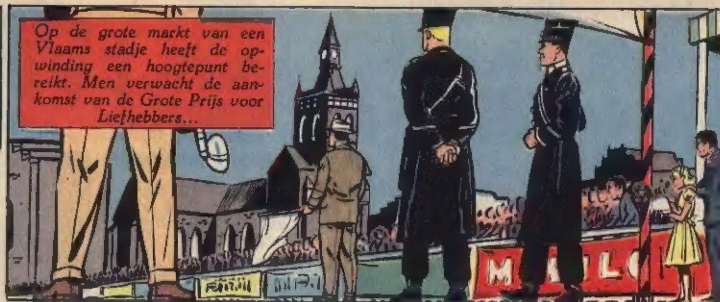
CAMPIONISSIMO

EN KNECHTEN

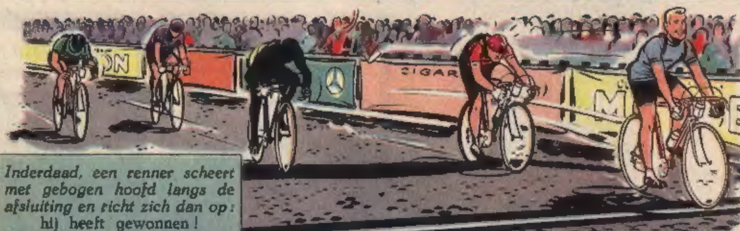
TEKENVERHAAL DOOR

J. GRATON

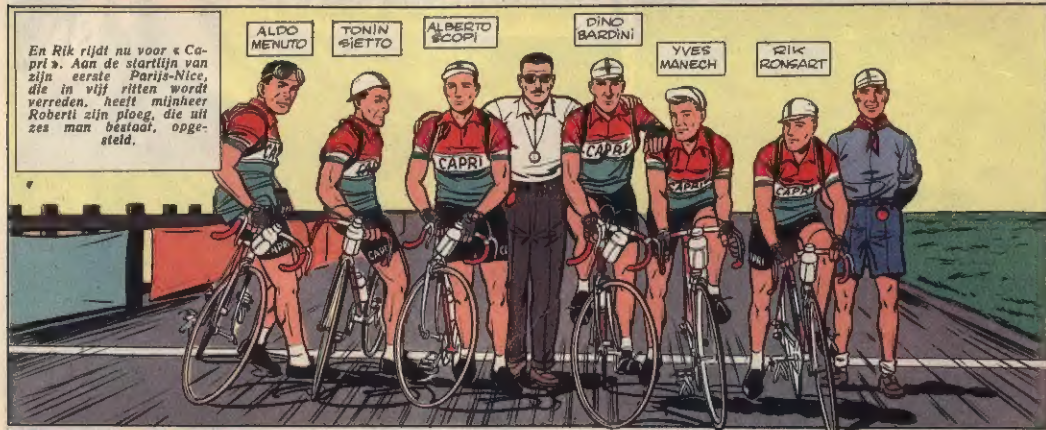

Je moet niet langer bij de liefhebbers blijven ! Je kunt een flink beroepsrenner worden !
Denkt u dat werkelijk ?

Laat dat maar aan mij over. Ik heb toch verschillende kampioenen ontdekt en opgeleid. Wil je voor mij rijden ?... Goed, in orde dan.

's Avonds vraagt Rik zijn ouders om raad...
Wat wil je dat ik daarop zeg, jongen ? Ik kan je toch niet verplichten op de boerderij te blijven. Je hebt het fietsen in het bloed. Maak je niet te veel illusies. In mijn tijd reden de renners elk voor zichzelf. Vandaag gaat het tussen ploegen en zijn er allerlei afspraken. Het zal niet makkelijk zijn, maar ik wens je toch veel sukses.

En Rik rijdt nu voor « Capri ». Aan de startlijn van zijn eerste Parijs-Nice, die in vijf ritten wordt verreden, heeft mijnheer Roberti zijn ploeg, die uit zes man bestaat, opgesteld.
ALDO MENUTO
TONIN SIETTO
ALBERTO SCOPI
DINO BARDINI
YVES MANECH
RIK RONSART

De baas richt zich tot Monech en Rik.
En luister nu eens goed, jongens ! Ik herinner jullie er aan dat Bardini, Scopi en Menuto rijden voor de overwinning. Sietto en jullie twee moeten hen daarbij helpen. Jullie moeten met alle mogelijke middelen de leiders steunen, en vooral Baldini. Ik eis een absolute gehoorzaamheid !

Je moet nog je stiel leren en de beste manier om die te leren is de groten te helpen, in afwachting dat je op een zekere dag ook een campionissimo wordt
Goed, mijnheer Roberti.

We bevinden ons thans halverwege Parijs-Nice. In de vierde rit lijdt de kampioen Bardini een achterbandbreuk, toen hij zich in het leiderspeloton bevond. Rik komt aangereden...
Pronto, Rik ! Geef me je wiel !

En de Italiaan vertrekt weer, en laat de kleine Belg langs de baan achter. Rik tracht de lekke band van zijn chef te vervangen...

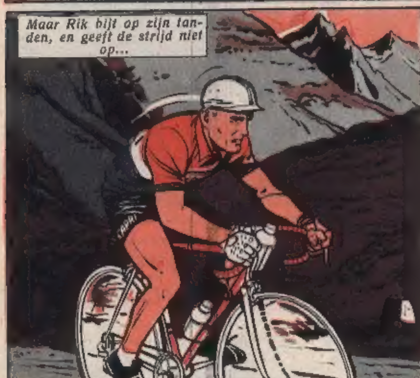

Maar daar komt de ploegwagen aangereden...
Pak vast, een ander wiel ! Maar je moet wachten op Menuto die achter is gebleven, en hem naar het peloton brengen...

En Rik staat weer alleen, en wacht... Vijf minuten... Acht minuten... Eindelijk komt de Italiaan aan. Hij is boos...
Vooruit, geef me je fiets ! Mijn versnellingsapparaat werkt niet meer... Vlug !
!?!
En er blijft Rik niet anders over, dan de fiets te nemen die rammelt als een kruiwagen... Hij wordt door al de achterblijvers ingehaald.

Hij heeft de bergen overwonnen !

... naar de aankomst. Hij heeft echter te veel tijd verloren en komt te laat binnen. Hij wordt uitgeschakeld, maar Bardini heeft de rit gewonnen. In hun hotel worden de overwinnaar en de andere kampioenen gefeliciteerd en niemand denkt nog aan de uitgeschakelden.

Enkele weken later bevindt de hele ploeg zich weer aan de startlijn van de Ronde van Vlaanderen. Het zijn dezelfde vedetten en dezelfde « knechten ». Rik zou in zijn eigen land graag een uitblinker zijn... Maar eens te meer moet hij in de schaduw blijven. Mijnheer Robert geeft hem zijn laatste richtlijnen...

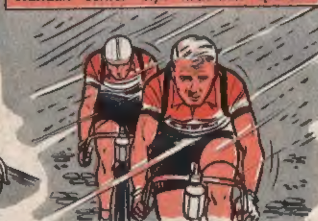

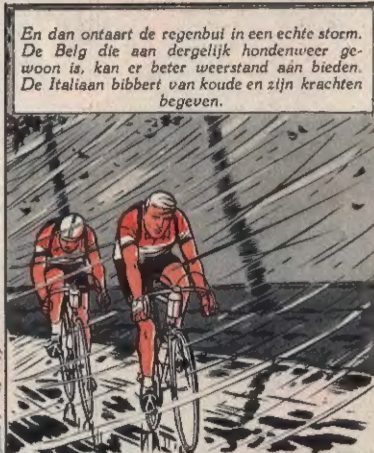

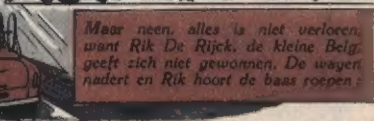

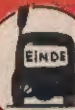

Volgende week : GEORGE WASHINGTON

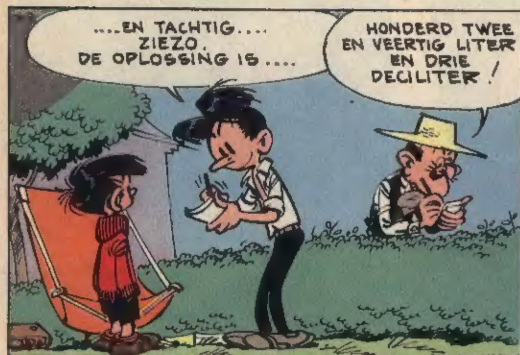
Ton en Tinneke

DOOR Franquin

HET DAPPER ELFTAL

Verhaal van J. PEYRAT
Geïllustreerd door J. GRATON

EEN kalme, vrolijke menigte vulde de tribunes van het sportstadion van Portsmouth. De warme, stralende zon maakte het groene veld nog groener en op de vier hoeken van het speelterrein wapperden vier kleine wimpels in de zachte bries.

— Fijn weer, veel volk en twee knappe ploegen. Dat wordt een prachtige match! zei een grote zeeman.

— En of! Dat wordt een énige match! antwoordde een kleine man, die naast hem zat en door de zware stem van de zeeman uit zijn dromen was opgeschrikt. Hij haalde zijn dagblad te voorschijn en lei er zich ijverig op toe de opstelling van de twee ploegen van buiten te leren.

In de kleedkamer maakten de twee ploegen zich intussen gereed voor de grote wedstrijd. John Dinningham, oefenmeester van Portsmouth, kauwde op zijn gedoofde sigaret en ijsbeerde door de enge ruimte. Hij was slecht geluimd, maar dat belette hem niet op de kleinste details te letten.

— Jack! Toen ik zo oud was als jij trok ik mijn pullover niet meer averechts aan!... John, die nagels onder je schoenen hebben je vorige woensdag erg gehinderd. Je liep niet over het veld, je ploegde het. Ik heb trouwens de felicitaties gekregen van de minister van Landbouw!

Eensklaps bleef hij in het midden van de kleedkamer staan, lei de handen op de rug en zei:

— Luister goed, ik wil dat jullie deze match winnen!

Toen hij de discrete glimlachjes van de spelers bemerkte, voegde hij er aan toe:

— Ik weet dat dit te veel gevraagd is, het gaat jullie zwakke krachten te boven...

— Het is heel eenvoudig, antwoordde Smiley, de puike kapitein van de ploeg die in de gunst stond van alle voetballiefhebbers. Heel eenvoudig: wij volgen je bevelen stipt op en wij winnen!

— Je lacht me uit, kerel! Jullie zijn een hoop ondankbare vlegels!

De uitgedoofde sigaret beefde. Heel Engeland wist dat Dinningham zijn sigaret pas ontstak als zijn ploeg een belangrijke match gewonnen had.

— Het is inderdaad heel eenvoudig. Niemand speelt de grote vedette en alles zal goed verlopen. Indien wij verliezen, dalen wij af naar de vijfde plaats in de rangschikking en meteen worden onze kansen om het kampioenschap te winnen ook geringer. Indien we winnen, klimmen we op naar de derde plaats. Jullie zijn niet erg verstandig, maar ik hoop toch dat jullie het verschil tussen de vijfde en de derde plaats snappen. Indien jullie verliezen, mogen jullie ook naar de premie die uitgeloofd werd fluiten. Denk daar goed over na.

★

AAN het andere eind van de gang kreeg de ploeg van Blackpool eveneens de laatste bevelen van haar trainer Backle.

— In het begin spelen jullie vooral langs de beide vleugels. Lawson krijgt dan meer vrijheid en... Maar waar is Lawson?

— Hij telefoneert nog even. Hij kon het niet meer uithouden.

— Ha? Ik meende dat zijn zoon het beter maakte...

— Ja, dat maakt hij iedereen wijs, maar ik geloof dat de dokters verplicht zijn hem te opereren en het hart wil niet goed mee.

— Lawson is moedig, zei Bill Smitty met zijn zware basstem. Indien ik een zoon had die zwaar ziek was, zou ik niet kunnen spelen.

— En hoe wil je dat hij vandaag goed zou spelen? zei Temple.

— Luister even, ik heb aan iets gedacht! Iedereen zweeg. In gewone omstandigheden zouden ze allen in een schaterlach zijn uitgebarsten, want Smitty had niet de gewoonte ooit ergens aan te denken.

— Als wij winnen moeten wij hem de premie geven. We zouden daarmee bewijzen dat we hem willen helpen, dat we zijn vrienden zijn. Lawson is altijd een beste kameraad geweest en een knap speler. Wat denken jullie daarvan?

— Het is een schitterend idee, Smitty, we zijn akkoord!

— Ik laat vandaag geen enkele bal door, zei Smitty die de goal verdedigde.

— We moeten onmiddellijk ten aanval trekken, zei Backle, en geen minuut laten verloren gaan.

Plotseling draaide hij zich om en de spelers deden hem na. In de gang klonken gedempte stappen die zich verwijderden. Temple sprong naar de deur en opende ze met een ruk.

— Er is niemand meer te zien, maar het staat vast dat er hier iemand was die ons afluisterde. Dat is al te kras! Wel, we zullen hen zo dadelijk eens een lesje geven!

Aan de andere kant van de gang kwam Smiley de kleedkamer binnen. Er speelde een geheimzinnig glimlachje om zijn lippen...

★

ZOALS afgesproken zette Blackpool bij het begin van de match de aanval in en op de zevende minuut konden zij de verdediging van Portsmouth verschalken. Lawson stond alleen op twintig meter voor het doel. Temple dribbelde twee rivalen en kon het leder aan Lawson toespelen. Deze laatste schoot recht naar het doel. De toeschouwers juichten hartelijk toe.

Blackpool stond aan de leiding met 1 tegen 0. Het leek alsof de thuisspelers steeds achter de bal aanliepen, maar hem niet konden krijgen. Het scheelde telkens maar een tiende van een sekonde, maar Blackpool was vlugger. Op de vijftiende minuut vertrok Temple uit het centrum van het veld en liep langsheen de aanvalslijn. Een ogenblik leek het dat hij zou moeten wijken, maar met een handige schijnbeweging zette hij zijn

DRAAI OM

HET DAPPER ELFTAL

rivaal schaakmat en slaagde er in een doelpunt te scoren. Twee voor Blackpool.

De ploeg van Blackpool had nu het gestelde doel bereikt, d.w.z. leidden met twee goals voor het einde van het eerste kwartier. Het was normaal dat zij dit helse ritme niet lang zouden kunnen volhouden, te meer daar de zware aanvalsmachine van Portsmouth in aktie kwam. Ditmaal waren het de spelers van Blackpool die tevergeefs achter de bal aanholden. Portsmouth speelde nauwkeurig en juist met een mooi passen spel. Na het einde van het eerste half uur was de score echter nog ongewijzigd. Het is toen dat Portsmouth er in slaagde in twee minuten tijd twee prachtige goals te maken, een na corner en de andere door een knap opgebouwde aanval.

Halftime werd gefloten en de score was 2-2. Luidruchtig en opgewekt liepen de spelers naar de kleedkamers. Onderweg voelde Lawson plotseling een hand op zijn schouder en iemand vroeg hem :

— Hoe gaat het met je zoon ?

Het was Smiley, kapitein van de ploeg van Portsmouth. Hij was een vriendelijk en openhartig man en Lawson vond hem dadelijk sympatiek.

— Niet erg goed. Het is vriendelijk van je me nieuws over hem te vragen. Dank je !

★

ACHTER elkaar aan marsjeerde de ploeg van Blackpool op het veld, die van Portsmouth kwam in groep. De spelers waren in levendig gesprek gewikkeld en alle toeschouwers meenden dat zij op het laatste ogenblik de te volgen taktiek bespraken. Dat scheen inderdaad zo, want gedurende de eerste minuten van de tweede speelhelft beheerste Portsmouth heel het veld. Het was net alsof zij een voetbaldemonstratie wilden geven. Het leek echter of de voorlijn onbekwaam was het meesterschap van de bal in doelpunten om te zetten. Sommigen kwamen alleen voor het doel en trokken zich dan om onbegrijpelijke reden terug. Achteraan verloren ze de bal op het laatste nippertje. Twee of drie keren zag men dat de centervoor, een van de beste schutters van Engeland, van op dertig meter de bal zo onhandig naar het doel schopte dat het leder over de lat ging, ofwel links of rechts buitenvloog.

Na veertig minuten was het nog steeds 2-2. De toeschouwers vonden het nu een beetje eentonig en sommigen verlieten het stadion. Niemand zag dat Smiley zijn doelwachter een teken gaf en niemand begreep het spel dat onmiddellijk nadien volgde. Lawson die zich gedurende de tweede helft nog niet had laten opmerken, kreeg de bal, liep naar voor maar zonder overtuiging. De oppositie was zwak, hij kwam alleen tot bij Jones, maar deze maakte hem de bal tot grote verbazing van iedereen, niet afhandig.

Lawson kon een doelpunt maken. Twee minuten later floot de scheidsrechter het einde van de match.

Blackpool had gewonnen met drie doelpunten tegen twee voor Portsmouth. De spelers drukten elkaar sportief de hand. Lawson naderde Smiley en zei stil :

— Dank je ! Ik dank jullie allemaal ! Jullie zijn prachtkerels !

De toeschouwers verlieten een beetje ontgoocheld het stadion, terwijl de spelers fluitend naar de kleedkamers renden. In het midden van de kleedkamer van het elftal van Portsmouth stond Dinningham en wachtte op zijn voetballers. Toen alle spelers binnen waren, sloot hij de deur en zei :

— Jones, je kon die bal stoppen, nietwaar ?

— Ja, ik had hem kunnen stoppen.

— Goed, ik verkies het aldus. Bekijk me zo niet. Ik heb het wel gesnapt dat jullie Lawson dat doelpunt hebben laten maken opdat zijn ploeg zou winnen en hij de premie zou kunnen opstrijken om daarmee de operatie van zijn zoon te bekostigen. Jullie hadden me wel op de hoogte mogen brengen van jullie plan. Het is Backle, de trainer van Blackpool, die me een kleine vingerwijzing heeft gegeven. Hij had die trucjes vlug in de gaten. Er zit nu niets anders op, jongens, dan al de matchen te winnen die er nog resten voor het kampioenschap... Bravo, jongens, ik ben tevreden over jullie !...

En John Dinningham stak rustig zijn sigaret op.

Volgende week :

DE JACHTPARTIJ

Buffels zijn gevaarlijke dieren. Dat weet iedereen. Toen Ted, een Amerikaan, ze voor het eerst door zijn verrekijker bekeek, grinnikte hij : « Men zou zeggen dat het koeien zijn ! Ze zien er goedig uit ! » Enkele minuten later zou hij deze woorden beklagen, want toen hing hij samen met zijn kameraden aan de onderste takken van een boom. Hun laatste kans op redding was een kogel, die Felix, een zwijgzame en schuchtere jongen, bewaard had.

HIER KOMEN DE NIEUWSBERICHTEN

Over de draad...

1. OP een avond van het jaar 1851 geraken twee sterke kerels slaags in een sombere steeg van Crookhaven (Ierland). Een dronkemansgevecht? Neen, toch niet. Het zijn de boodschapper van de « Times » en de berichtgever van het nog jonge Reuter Agentschap, die elkaar de toegang tot het telegraafkantoor betwisten. Wie zou de eerste zijn om Londen de laatste berichten te melden over de oorlog in Amerika; een oorlog die alle burgers van Groot-Brittannië aan het hart ligt. « That is the question ! ».

Een persagentschap houdt er een leger medewerkers op na, die steeds de laatste gebeurtenissen berichten en eventueel ook fotograferen. In de zetel van het agentschap worden deze berichten getypt op de telescripteur of verreschrijver en de fotografische dokumenten worden er op de rol van de belinograaf gezet. En dan gebeurt het mirakel. De dagbladen, door een kabel met het persagentschap verbonden, krijgen nu deze berichten en deze foto's dank zij hun automatische ontvangtoestellen.

*

2. EEN krant leeft echter niet alleen van de berichten van de agentschappen. Zij heeft ook haar eigen staf reporters. Op de redaktie van ieder dagblad schrijven de journalisten hun vaste kronieken, hun artikels en de kommentaar bij de berichten. Vele dagbladen beschikken over tekenaars die zorgen voor tekenstrips en in sommige gevallen zelfs voor een getekende roman.

1. Ze verdedigden hun beroepseer met de vuisten !

2. Hallo, Londen ? Hier Caracas ! Er is opstand uitgebroken...

3. Rekken en dozen bevatten een eeuw geschiedenis.

*

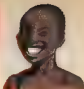
3. EEN goed georganiseerde dokumentatie is voor iedere krant noodzakelijk. Iedere dag vraagt de redaktie een aantal dossiers aan deze dokumentatie, die soms wel eens het « dodenhuisje » genoemd wordt. Benevens de dossiers over een groot aantal zeer uiteenlopende onderwerpen, kan men hier de volledige kollektie van het dagblad ter inzage krijgen.

Het laatste snufje op dit gebied is de microfilm. De honderden dagbladen worden herleid tot een klein rolletje film, dat makkelijk kan opgeborgen worden en weinig of geen plaats in beslag neemt. (Wordt voortgezet.)

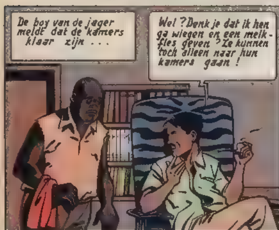
DE AVONTUREN VAN POM EN TEDDY

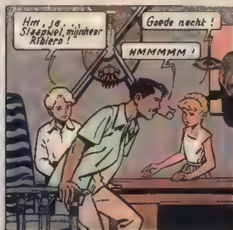
VERBODEN ZONE

TEKST EN TEKENINGEN DOOR FRANS CRAENHALS

Teddy en Maggy zullen deelnemen aan de expeditie en over prof. Pierpont waken. Ze maken kennis met een sympatiek negertje.

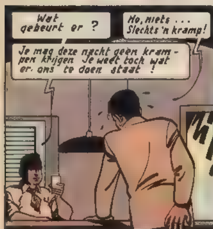

(Wordt voortgezet.)

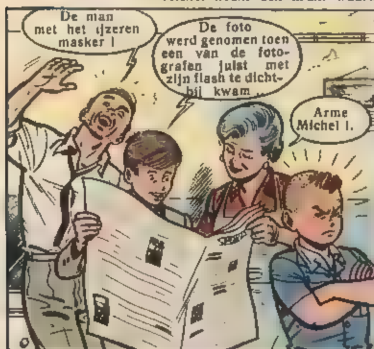

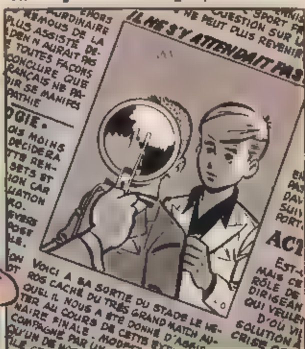
JARI EN DE KAMPIOEN

door RAYMOND REDING

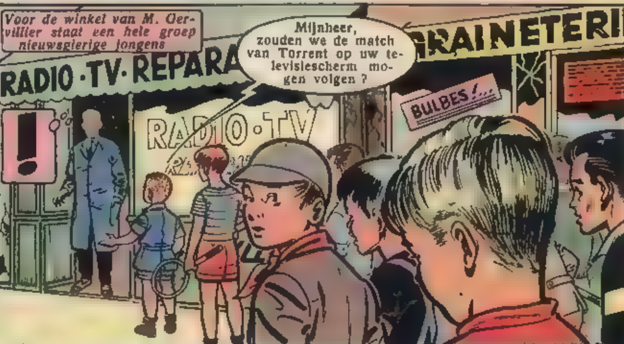
Michel kocht een krant waarin een lang artikel werd gewijd aan de overwinning van Jimmy Torrent...

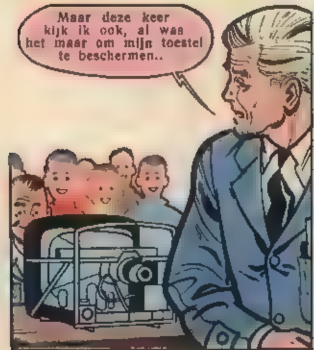

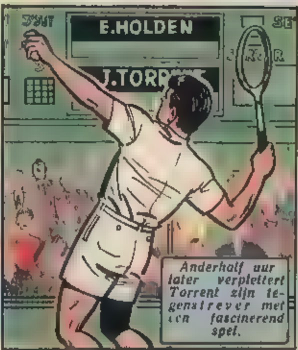

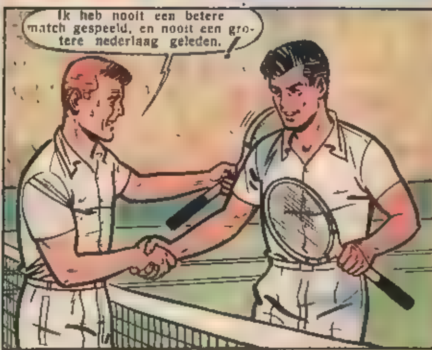

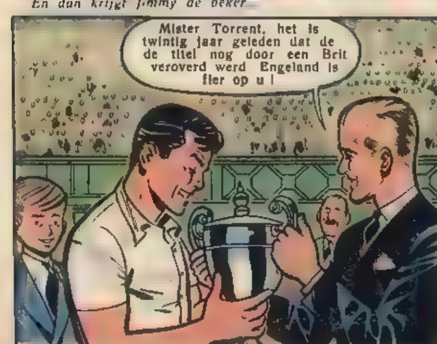

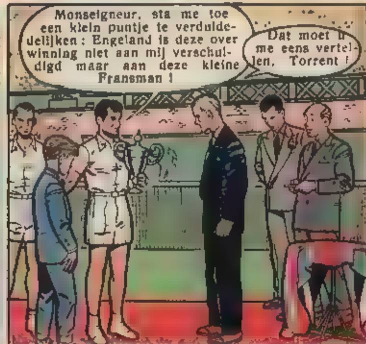

En dan krijgt Jimmy de beker...

EEN ZONDERLINGE SCHEIDSRECHTER

De mensen die de voetbalmatch wilden bijwonen in het Cherry Burton stadion, begonnen ongeduldig te worden. De spelers trouwens ook. Men wachtte reeds geruime tijd op de scheidsrechter om de match te kunnen beginnen. Plotseling kwam er een kleine man in short op het veld gelopen. Hij plaatste zich in het midden, riep de kapiteins en floot het begin van de match. « Daar is hij eindelijk ! » riepen de toeschouwers verheugd.

De match verliep vlot en zonder enig incident. Na afloop feliciteerden al de spelers de scheidsrechter om zijn eerlijk en kundig optreden. De toeschouwers juichten spelers en scheidsrechter hartelijk toe. De kleine man bedankte bescheiden en verdween. De volgende morgen vernam men dat de officiële arbiter enkele uren voor de match het slachtoffer was geworden van een ongeval en dat hij zich nog in het ziekenhuis bevond. De kleine man was een geesteszieke ontvlucht uit een gesticht waar hij verpleegd werd. De voetbal federaties weten nu tot wie ze zich kunnen wenden indien ze een flink scheidsrechter op het veld wensen te zien !

EEN BOXER LEEST HOMERUS

Een knap bokser verdient veel geld maar de kontrakten die ze moeten ondertekenen zijn niet altijd zo rozig. Waterman, Europees kampioen middengewicht, moest laatst een kontakt ondertekenen waarin het volgende geschreven stond : « Je zult voor de match geen wagen besturen, niet fietsen, niet te paard rijden, geen vliegreis ondernemen en ook niet jagen. »

Waterman geldt als een intelligent bokser, in zijn vrije tijd bezoekt hij tentoonstellingen van schilderijen. 's Avonds gaat hij naar balletten kijken. De naam van zijn geliefdkoosd auteur zou je niet raden : het is Homerus !

VAN KOROLOS TOT VLADIMIR KUTS OF DE GESCHIEDENIS VAN DE OLYMPIADE

De archeoloog hield de arm van zijn helper tegen. Het houweel bleef nog een ogenblik in de lucht hangen en daalde dan langzaam en zacht.

Beide mannen bogen zich en keken aandachtig naar de grond. Daar vlak voor hen zagen ze een witte en regelmatige streep. Ze lachten triomfantelijk, want ze hadden gevonden wat ze zo lang en moeitevol gezocht hadden : de startlijn van de vroegere Olympische Spelen.

Je hebt reeds gelezen dat de Olympische Spelen van Griekse oorsprong zijn. De eerste Olympiade had plaats te Olympia, een oude Griekse heilige plaats in het landschap Elis van de Peloponnesus, in het jaar 776 voor Christus. Door de sport te beoefenen eerde men in de ogen van de Grieken de goden en diende men zijn vaderland. In de strijd tegen de vijanden kon men gebarde en geoefende atleten inderdaad best gebruiken. Er was in Griekenland geen openbaar feest zonder een of meer loopkoersen en zo kwamen de Grieken op het idee al hun atleten op een bepaalde datum bijeen te roepen en er de beste uit te kiezen. Het programma van de eerste spelen bestond wellicht slechts uit een loopkoers over 192,27 m.

Men heeft reden om te veronderstellen dat deze lopers niet zo snel waren als onze huidige kampioenen over de 200 m, men mag echter ook niet uit het oog verliezen dat deze Grieken niet beschikten over startingblocs, of over puntige schoenen en dat zij op het mulle zand liepen. Langzamerhand voegde men er andere sportmanifestaties aan toe : de dubbele koers, d.w.z. twee keer de lengte van het sportstadion of ongeveer 400 m, de halve fond, het hoog- en verspringen, worstelen, schijf- en speerwerpen.

Niet iedereen kon deelnemen aan de Olympische Spelen. Men moest Griek zijn, vrij en bovendien een man van eer zijn. Tien maanden lang werden de kandidaten ernstig geoefend, dan gingen ze naar Olympia om hun kunnen te tonen.

Van uit de verst verwijderde hoeken van Griekenland kwamen de kijklustigen naar Olympia en heel de stad geleek op een vrolijk, uitgelaten kamp. De eigenlijke Olympische Spelen duurden een week, de overwinnaars werden met de olijftak gekroond. Een heraut kondigde de naam van de overwinnaar af, de naam van zijn vader en van de stad waaruit hij afkomstig was. De Olympische kampioen werd door zijn land genoten hartelijk en geestdriftig gevierd. Hij kreeg een purperen mantel om de schouders en reed naar huis in een zegewagen getrokken door vier witte paarden. Hij reed zijn stad niet binnen langs de poort; voor hem werd er een bres geslagen in de vestingmuren. Dit laatste had een symbolische betekenis. Men wilde daardoor aantonen dat een stad waar zulk een held woonde geen vestingmuren nodig heeft.

Duizend tweehonderd jaar lang vonden de Olympische Spelen ononderbroken plaats. Maanden voor de bepaalde datum trokken de herauten kriskras door Griekenland om er aan te herinneren dat de Olympiade naderde, dat men zich daarop zorgvuldig moest voorbereiden en ieder konflikt, dat de spelen zou kunnen annuleren, vermijden. De Grieken waren het daarmee eens, zij gehoorzaamden.

Deze Olympische Spelen werden weer in leven geroepen door Pierre de Coubertin, zij het dan ook in een moderne vorm. Maar helaas, de moderne wereld luisterde niet meer naar de stem van de herauten, want drie keren moest de Olympiade afgelast worden : in 1916, in 1940, in 1944.

Op de voorpagina van dit nummer zie je de Olympische kampioen die de fakkel ontsteekt. In 1960 zullen er weer Olympische Spelen gehouden worden te Rome, en vier jaar later in een andere wereldstad. Wij hopen dat de Olympische Spelen voortaan nooit meer zullen onderbroken worden.

SAMEN ZIJN ZE 28 JAAR EN HOUDERS VAN ACHT WERELDREKORDS

Een hand raakte de rand van het zwemdok. De officiële tijdopnemers maakten hetzelfde gebaar met de duim en bekeken elkaar verbaasd. Het wereldrekord voor vrouwen over 880 yards werd vernietigd. De zwemster die het rekord op haar naam bracht, kwam lachend uit het water. Ze was nog piepjong en ze werd hartelijk omhelsd door een opgeschoten atletisch gebouwde knaap.

Wie waren deze beide jongelui ? Zij heten Ilsa en Jon Konrads , zij 13, hij 15. Twee dagen later kon Jon op zijn beurt het kampioenschap over de 880 yards op zijn naam brengen en dat was nog lang niet alles. Jon en Ilsa Konrads slaagden er in in één week tijd acht wereldrekords te vestigen !

IN LETLAND GEBOREN

Jon en Ilsa Konrads werden geboren te Riga, hoofdstad van Letland. In 1944 vluchtten zij met hun ouders naar Duitsland en verbleven er gedurende vijf jaar. Toen kregen zij de kans naar Australië uit te wijken. De Letse familie woont sedertdien te Sydney. Ilsa en Jon zijn uitstekende leerlingen van de middelbare school en zwemmen dagelijks van acht tot tien kilometer. Toen Ilsa acht jaar was, mocht ze met haar broer mee naar het befaamde Bankstown-zwemdok. De bekende trainer Talbot bemerkte onmiddellijk dat broer en zus veel aanleg hadden en hij vond er plezier in de beide flinke kinderen op te leiden tot kampioenen. Ilsa en Jon zijn inderdaad groot en sterk gebouwd. Jon is een echte atleet, zijn borstkas is sterk ontwikkeld, hij heeft flinke spierenbundels aan armen en benen.

We wensen de beide jonge kampioenen een lange en prachtige loopbaan toe !

SPORTREPORTER IS EEN MOOI BEROEP

LUC VARENNE PRESENTEERT ZIJN VRIENDEN-COLLEGA'S

SEDERT meer dan tien jaar is Luc Varenne radioreporter en verslaat hij de sportieve gebeurtenissen. Hij heeft duizenden luisteraars waartussen hij talrijke trouwe vrienden heeft gewonnen. Hij kent de grote en de kleine sportkampioenen en natuurlijk ook zijn vrienden sportreporters van de andere binnen- en buitenlandse zendstations.

Luc Varenne geeft ons hier het portret van diegenen die, naar zijn mening, de beste sportreporters van het ogenblik zijn.

KAREL VAN WIJNENDAELE

KAREL VAN WYNENDAELE

HIJ heet Karel Steyaert, maar is beter gekend onder de naam welke hij koos als sportreporter, Karel Van Wynendaele. Wij noemen hem ook wel eens

GEORGES BRIQUET

vader, want hij is de veteraan van het sportjournalisme. Jarenlang was hij technisch direkteur van de Belgische rennersploeg voor de Ronde van Frankrijk. Met Gaston Bénac is hij trouwens de énige die nog over de eerste Ronde kan meepraten. Karel Van Wynendaele geniet van een groot prestige bij de jongeren, is zelf nog jong van hart en nog flink te been.

HUBERT VAN DE VIJVER

HUBERT VAN DE VIJVER

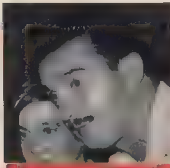
MIJN vriend Hubert van de Vijver is een van de best gekende radioreporters. Hij heeft zich gespecialiseerd in de voetbal, maar was de eerste reporter van de B.R.N.O., die als verslaggever naar de Ronde van Frankrijk werd gezonden.

GEORGES BRIQUET

GEORGES BRIQUET is nummer één van de Franse sportreporters. Hij is vriendelijk en heeft zin voor humor. Lang voor de oorlog reeds was hij leider van de sportieve diensten van de Franse radio omroep. Na de bevrijding nam hij zijn plaats weer in en sedertdien luisteren de Franse sportliefhebbers iedere zondag naar zijn stem

CAMILLE FICHEFET

ANDRE BOURILLON

VICO RIGAZZI

HIJ is de best gekende man van Zwitserland ! Van heel Zwitserland, en ik leg er de nadruk op, want hij verzorgt de radioreportages over sportgebeurtenissen in de drie landstalen : Duits, Italiaans, Frans. Zijn zoon Lelio drukt de voetstappen van zijn vader

ANDRE BOURILLON

EEN sympatieke jongeman met een radde tong. Hij verdiende zijn eerste sporen in de leerschool van Georges Briquet. In zijn gezelschap heb ik eens een Ronde van Frankrijk gevolgd en iedere avond

lachte ik me een bult om zijn kostelijke grappen. Hij is thans reporter van Radio Luxemburg en was lange tijd de adjunkt van onze betreurde vriend Alex Virot.

CAMILLE FICHEFET

MET mijn beste vriend Camille Fichefet sta ik twee keer per week voor de micro van het I.N.R. Nu, dat weten de sportliefhebbers wel. Camille Fichefet houdt zich echter vooral bezig met de televisie. Hij neemt heel het scherm in beslag, want hij is omvangrijk, dat moet gezegd. Hij heeft echter ook veel talent !

LEVE DE SPORT !

WERELDREKORDS

Specialiteit	Tijd	Rekordhouder (1)
100 m	10"1	Williams Murchison (U.S.A. 1956)
200 m	20"	Dave Sime (U.S.A 1956)
400 m	45"2	Jones (U.S.A. 1956)
800 m	1'45"7	Roger Moens (België 1955)
1.000 m	2'19"	Boysen (Noorwegen 1955) en Rozsavolgyi (Hong 1955)
1.500 m	3'38"1	Stanislas Jungwirth (Tsjechosl. 1957)
3.000 m	7'52"8	Gordon Pirie (G.-B. 1956)
5.000 m	13'35"	Kuts (U.S.S.R. 1957)
10.000 m	28'30"4	Kuts (U.S.S.R. 1956)
110 m hagen	13"4	Jack Davis (U.S.A. 1956)
400 m hagen	49"5	Glen Davis (U.S.A. 1956)
3.000 m steeple	8'35"6	Rozsnyoi (Hong. 1956)
Hoogspringen	2,16 m	Stepanov (U.S.S.R. 1957)
Verspringen	8,13 m	Jess Owens (U.S.A. 1935)
Hinkstapsprong	16,56 m	Da Silva (Brazilië 1955)
Polstokspringen	4,82 m	Bob Gutowski (U.S.A 1957)
Kogelstoten	19,25 m	O' Brien (U.S.A. 1956)
Schijfwerpen	59,28 m	Fortune Gordien (U.S.A. 1953)
Speerwerpen	85 71 m	Danielsen (Noorw. 1956)
Hamerslingeren	68,54 m	H. Connoly (U.S.A. 1956)

(1) De naam van de rekordman is gevolgd door zijn nationaliteit en het jaar waarin hij zijn rekord haalde

DE SPRINT NAAR HET EINDDOEL EN DE OVERWINNING

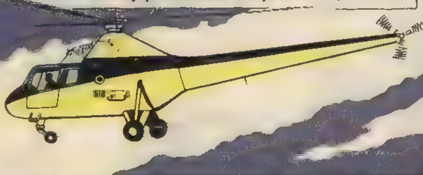

DE laatste centimeters worden heel vaak door de eerste en de tweede hardnekkig betwist. De atleet die er in slaagt de grootste energiereserves te bewaren wint de eindsprint. Kampioenen zonder ervaring vertragen alvorens ze op de eindmeet zijn. Een grote vergissing die reeds menig atleet tranen van spijt en teleurstelling kostte. Men mag pas over de eindmeet vertragen. De chronometer is ongenadig en de foto is zekerder dan het best geoefend scheidsrechtersoog. De foto zegt duidelijk wie de overwinnaar is.

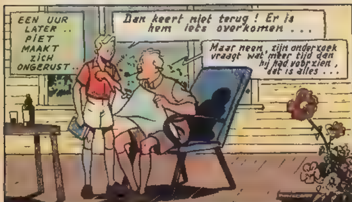

DE AVONTUREN VA
OPERATIE

Dan Cooper kreeg de hulp van enkele inboorlingen en vliegt

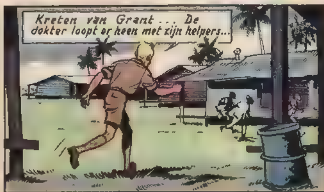

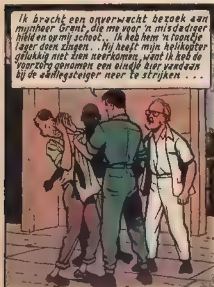

EN DAN VERNEEMT DOKTER RICHARD TOT ZIJN GROTE VERBAZING DE DUBBELE ROL DIE ZIJN ZIEKENVERPLEGER HEEFT GESPEELD SAMEN MET DE DIREKTEUR VAN DE "LIBERIA AIR" . . .

DAN COOPER
JUPITER

TEKST en TEKENINGEN van A. WEINBERG

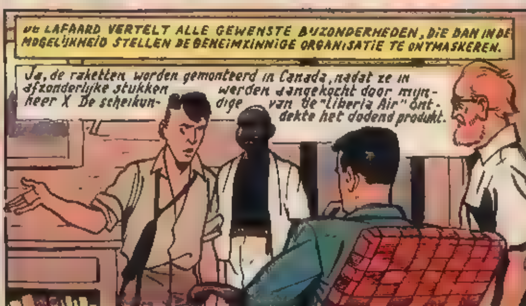
zijn helikopter naar het kamp van Dr Richard...

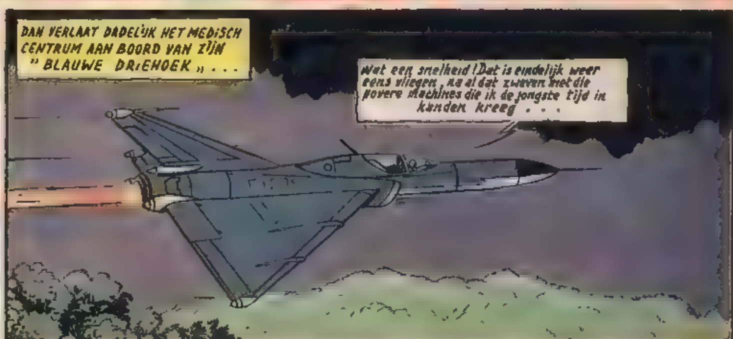

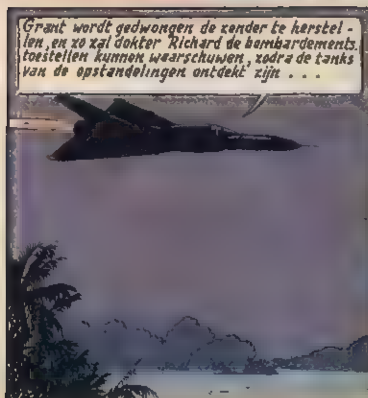

(Wordt voortgezet.)

De eerste meesters van de ruimte

De prachtige verzameling « Zien en Weten » aangeboden door de KUIFJE'S BON brengt je de hele geschiedenis van de verkeersmiddelen van de oorsprong tot heden.

Deze grote chromo's (formaat 18 x 20 cm) zijn technisch verantwoord en verkrijgbaar per reeks van 6 in ruil voor 100 KUIFJE'S PUNTEN.

DE GESCHIEDENIS VAN DE ZEEVAART (van de oorsprong tot 1700). 10 reeksen van 6 chromo's.
DE GESCHIEDENIS VAN DE LUCHTVAART (van de oorsprong tot 1914) 10 reeksen van 6 chromo's.
DE GESCHIEDENIS VAN DE LUCHTVAART (van 1940 tot 1945). 10 reeksen van 6 chromo's.
DE GESCHIEDENIS VAN DE AUTOMOBIEL (van de oorsprong tot 1900) 10 reeksen van 6 chromo's.
DE GESCHIEDENIS VAN DE LUCHTSCHEPEN (van de oorsprong tot de luchtvaart). 6 reeksen beschikbaar 4 andere in voorbereiding.

IETS NIEUWS VOOR JOU

Nieuwe artikels die je de KUIFJE'S BON aanbieden !

Nieuwe mogelijkheden om je verzameling KUIFJE'S PUNTEN uit te breiden.

En, wat meer is, het zijn artikels die je rechtstreeks interesseren en die je zullen toelaten op school met nog meer vreugde te werken.

Ziehier de lijst ervan :

Schrijfboeken - Farden - Compendiums - Schoolagenda's - Student Books - Omslagen - Briefblokken - Schrijfmappen - Schrijfpapaier in dozen, enz.

Eis, van nu af, bij je Papier- of Boekhandelaar de Papeterie Artikels met KUIFJE'S PUNTEN.

Je vindt, op bladzijde 16, de kwaliteitsprodukten die je de KUIFJE'S BON aanbieden.

ALLEN NAAR DE EXPO

DE RONDE VERTREKT UIT BRUSSEL!

De sport bekleedt een grote plaats in het moderne leven. De sport is naar onze mening nog het beste middel om de mensen van alle landen en nationaliteiten dichter bij elkaar te brengen. Op het voetbalveld, op de autorenbaan of tijdens atletiekwedstrijden worden gelukkig niet « de vreemdelingen » bekampt, maar « de tegenstanders ». Iedere echte atleet kampt eerlijk en is ook een goed verliezer. Hij strijdt met zijn spieren, zijn hart en zijn hersens. Het is dus normaal dat de sport ook op de Internationale Wereldtentoonstelling haar plaats krijgt.

Inderdaad, in het groot Eeuwfeestpaleis worden 2.400 m2 ter beschikking gesteld van de verschillende sportmanifestaties. Het is hier dat er ook een tentoonstelling gewijd aan de sport zal ingericht worden. Dat is

lang niet alles, het voornaamste komt nog : echte wedstrijden en echte matchen betwist door de beste kampioenen ter wereld ! Tijdens de duur van de Wereldtentoonstelling zal je hier de beste atleten van Italië, Spanje, Frankrijk en nog andere landen zien defileren.

De meest sensationele sportmanifestatie is echter ongetwijfeld het vertrek van de Ronde van Frankrijk, dat te Brussel zal gegeven worden op 26 juni. Daar moet je beslist bij zijn ! Je kan dan van dichtbij kennismaken met de luidruchtige en toch sympatieke atmosfeer die eigen is aan de grote Tour. Je ziet de kampioenen van dichtbij, je kan een kiekje van hen maken, je kan met hen spreken, enz..., enz.. Dit alles is totaal onmogelijk in de chaos

van een aankomst. Bij de start is alles beter geregeld en krijg je de tijd de wielrenners, die in de gunst van het publiek staan, goed in ogenschouw te nemen. Het is de eerste keer dat de Tour uit een stad in België vertrekt. De eerste rit gaat niet naar het zuiden, maar naar Gent, waar op dit ogenblik een sportfestival zal gehouden worden.

Heel wat landen die deelnemen aan de Wereldtentoonstelling hebben nadruk gelegd op de sport in hun nationaal leven. Finland deed dit o.m. en dat land-met-de-duizend-meren is voor ons over het algemeen nog een onbekend gebied. We weten echter dat de Finnen sterk en dapper zijn en dat zij in de loop der jaren beroemde atleten hebben gehad. Er werd dus niet alleen gedacht aan wetenschap, nijverheid, kunst, enz... maar ook aan de spieren. We zijn er van overtuigd dat jullie dat erg sympatiek zullen vinden. Wie jong is moet ook sportief wezen. Doe je nog niet aan sport, wordt het hoogste tijd, jonge vriend, dat je je bij een of andere klub laat inschrijven om regelmatig te turnen, te zwemmen, te lopen of te voetballen.

GRATIS !

De kleine presentatiebrochure van de officiële Revue « 58 » zal je gratis gestuurd worden. Om ons te helpen, maak je echter zelf een omslag klaar; je schrijft er je naam en je adres op. Steek ze in een ander omslag en stuur het op naar de I.B.E., Baron Dhanisstraat, 58, Brussel. De brochure zal je enige dagen later gezonden worden. Akkoord ? Dank je ! Deze brochure verklaart je alles wat de Revue « 58 » en je familie iedere week kan brengen :
— Het meest gedetailleerd programma - de volledigste documentatie - het algemeen plan van de Tentoonstelling.

Vraag de kosteloze brochure of abonneer je onmiddellijk Maar vergeet niet dat je abonnement op de Revue « 58 » je recht geeft op een SUPER BON van een waarde van 100 KUIFJE'S PUNTEN. Je collectie gaat meteen een reuzesprong vooruit ! (Uiterste datum voor deze premie : 30 Maart 1958.)

Abonnementsprijs voor 26 nummers : 125 F. te storten op P.C.R. 116.08 van de I.D.E. met volgende vermelding op de rug van het stortingsbulletin : Voor « 58 » - via KUIFJE.

DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

HET HUIS VAN DE STERKSTE

De wedloop naar land nadert zijn hoogtepunt. Kleine Poedel doorziet de list van Tex Hittay.

TEKENINGEN VAN TIBET — SCENARIO VAN GREG

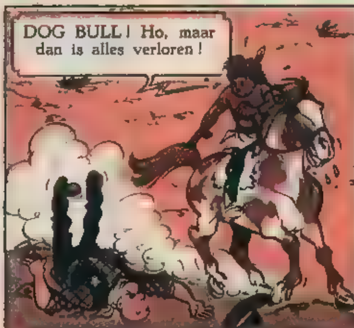

(Wordt voortgezet)

KUIFJE *vertelt je...*

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONIANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

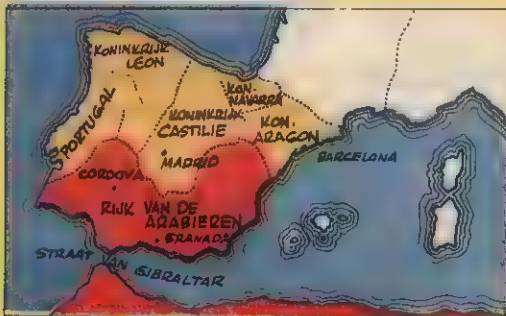
LOS REYES CATOLICOS

MEN noemde de koning van Frankrijk de « zeer christelijke », de koning van Portugal de « zeer trouwe » en de koning van Spanje « de katolieke » of « Rey Catolico ». Sedert de wassende maan, het embleem van de Islam, boven het schiereiland stond, dus sedert 711, streden katolieke leiders om hun bezit weer in handen te krijgen. Deze leiders waren in het begin heel bescheiden en werden pas de katolieke koningen na zeven eeuwen inspanning en strijd om de herovering van het Iberisch schiereiland.

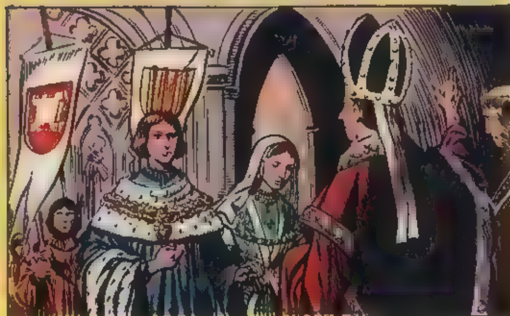
1. — DE HEROVERING

HET christene Spanje bezat niets anders meer dan de bergen van Galicië en het is van hieruit dat zij er op uittrokken om de strijd tegen de Islam aan te binden. Naar gelang zij vorderingen maakten ontstonden kleine koninkrijken: Navarra, León, Castilië, Aragon, Portugal. De Arabieren uit Spanje riepen de Almoraven van Marokko te hulp. Toen begon de strijd pas voor goed: dat was op het einde van de XIe eeuw De nationale held was toen Ruy Diaz de Bivar, de Cid Campeador. Cid komt uit het Arabisch en betekent heer, Campeador is Spaans en wil zeggen hij die strijdt, die uitdaagt.

2. — DE HEILIGE OORLOG

IN de XIIe eeuw waren het de Almohaden die Spanje beheersten. Tegen hen werd een hardnekkige strijd gevoerd De kleine katolieke koningen, de Sancho's, de Fernando's, de Pedro's, de Alfonso's, de Ramiro's en hoe ze ook mochten heten, vielen de Mohammedanen met de hulp van de monniken-soldaten van de Orde van Calactave en Alcantara voortdurend aan. In 1212 liepen de Moren een zware nederlaag op. Zij behielden nog slechts het zuiden van Spanje

3. — ISABELLA EN FERDINAND

IN 1469 huwde Isabella, erfgename van Castilië, met Ferdinand, erfgenaam van Aragon. Dit huwelijk verenigde de twee grootste koninkrijken van Spanje. De rest zou volgen Isabella en Ferdinand waren de katolieke koningen Portugal weigerde deel uit te maken van de Iberische Staat en de Moren hielden nog slechts Granada, waar de jonge Abon-Abdellah heerste.

4. — EEN HISTORISCHE DATUM: 1492

HET duurde lang vooraleer Granada, de laatste vesting van de Arabieren, viel. In 1492 was het echter zover. De jonge koning kon vluchten. Van op een heuvel keek hij naar zijn verloren hoofdstad en weende. Zijn moeder de sultane Zaraha, zou toen gezegd hebben: « Ween als een vrouw over je koninkrijk dat je niet wist te verdedigen als een man! » Deze heuvel heet thans nog de « zucht van de Moor ». De banier van de katolieke koningen wapperde op het Alhambra van Granada. Spanje was afgewerkt.

5. — ¡YO, EL REY!

FERDINAND de Katolieke, en Isabella I organiseerden de Spaanse staat. Zij richtten de Koninklijke Raden op, en de beslissingen hier getroffen, werden goedgekeurd door de Volksvergaderingen. De edelen, gegroepeerd in de Heilige Broederschap Santa Hermandad, werden in toom gehouden. Ook de Kerk werd gekontroleerd door een staatsorganisme Van nu af zouden de vorsten de akten als volgt ondertekenen: « ¡Yo, el Rey! Ik, de koning! » Daaraan viel niet te twijfelen.

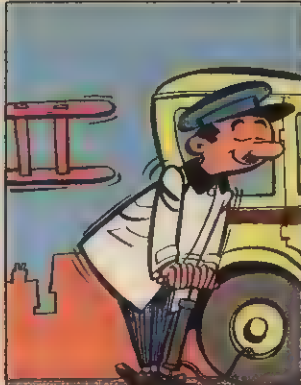
(Wordt voortgezet.)

PECHVOGEL TAXICHAUFFEUR

SCENARIO GOSCINNY

DOOR BERCK

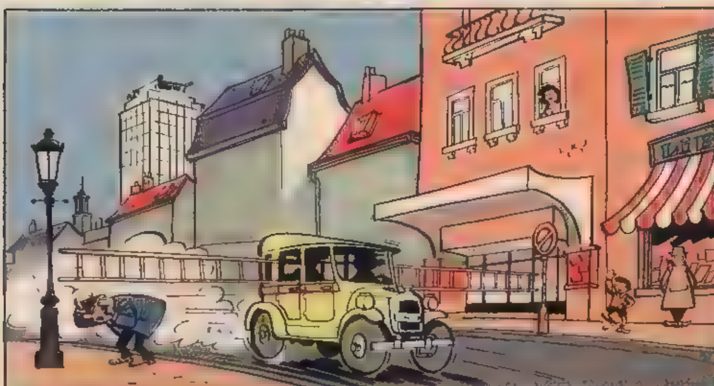

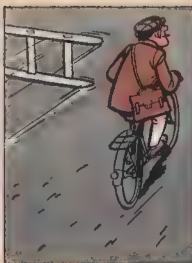

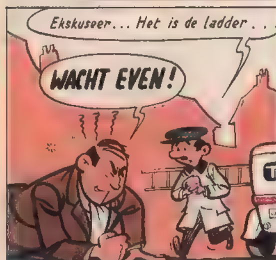

Wel , kom je ?

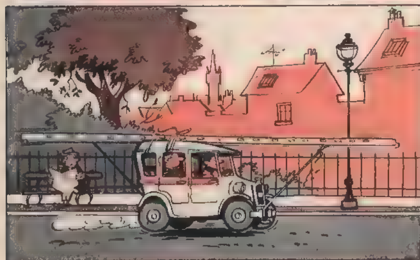

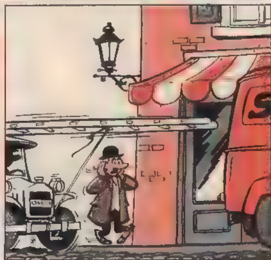

KLONK

Ekskuseer... Het is de ladder . .
WACHT EVEN !

Ekskuseer... Het is mijn vuist . . .

Wel , kom je ?
Ja , wij moeten de positie van de ladder wijzigen . . .

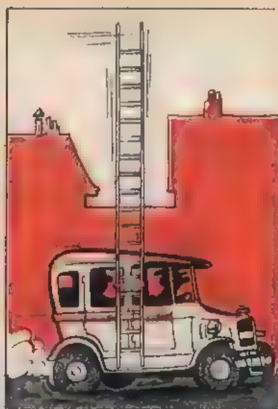

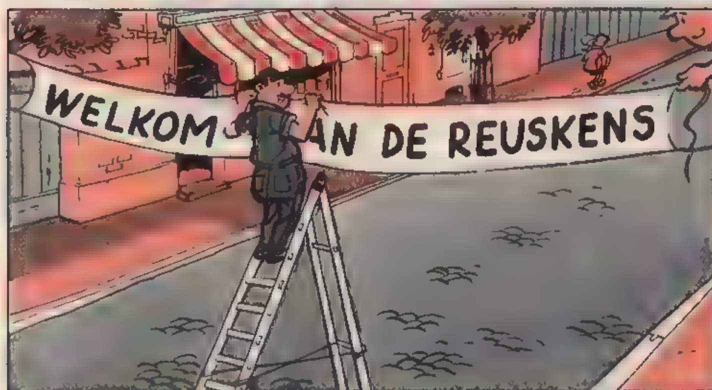

KRASSSSJJJ !
SPIEGELS

Dat zul je me betalen !
Ja, wie het potje breekt moet het potje betalen !

Volgende week SPAGHETTI

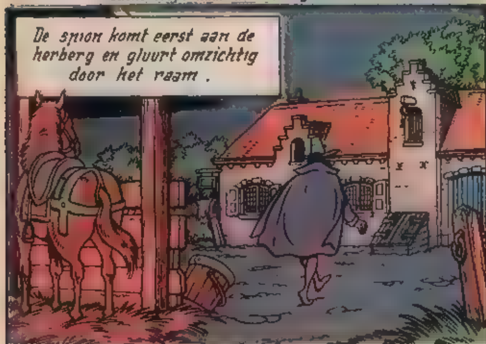

HET GOUDEN PAARD

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Suske loopt naar de herberg om er een man met een gele hoed te zoeken. Dat loopt echter niet van een leien dakje

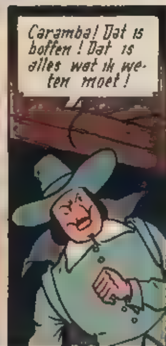

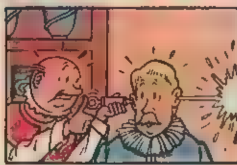

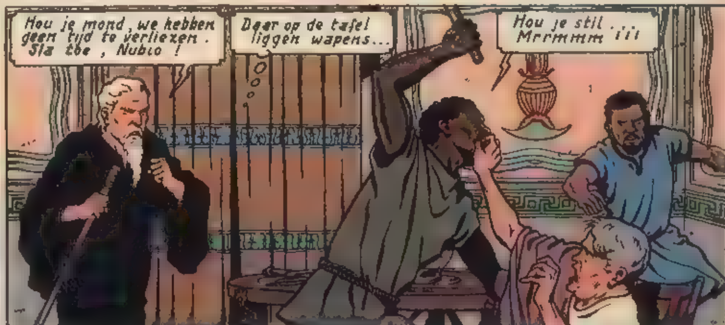
(Wordt voortgezet.)

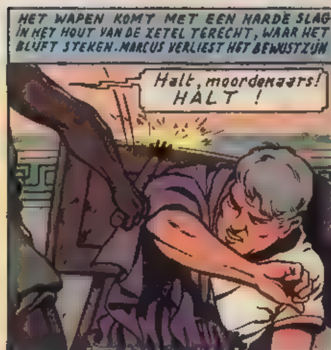
DE ZWARTE KLAUW

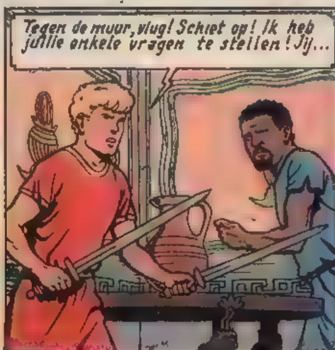
DOOR

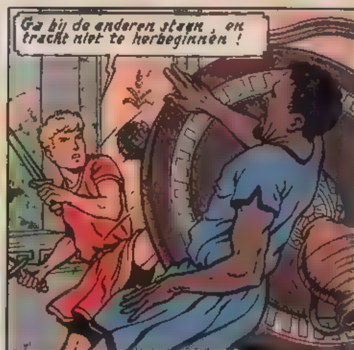
In het huis van Marcus is Alex getuige van een fantastisch schouwspel...

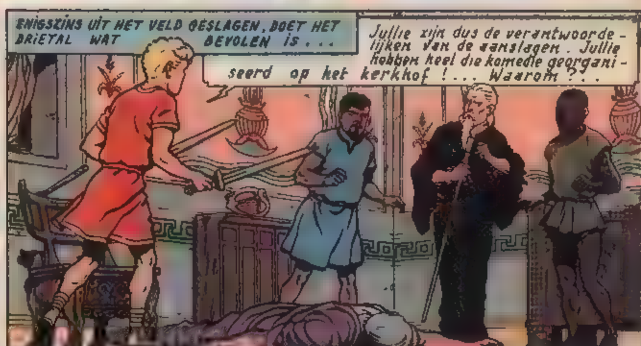

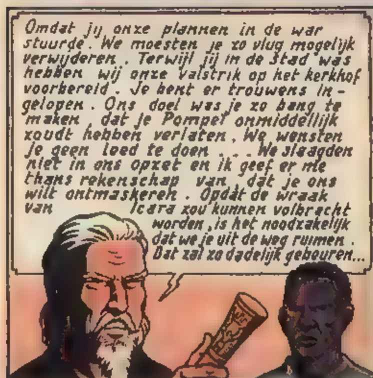

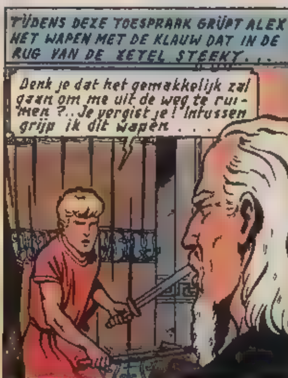

(Wordt voortgezet)

Marc Larcher en Mulligan, zijn eindelijk aangekomen in de baai van Atoera, waar het wrak met de fabelachtige schat zou liggen. De Samoerai van de Zwarte Zon wensen eveneens in het bezit te komen van deze schat...

DRAMA ONDER ZEE

NIET zonder moeite geraakten Marc en Mulligan op de kruin van de aambeeldvormige rots. Overal was de steen naakt en glad. De zeeman was echter lenig en op gevaar af armen en benen te breken klom hij naar boven. Eens daar, gooide hij zijn gezel een touw toe waaraan hij zich kon ophijsen. Zonder zich een ogenblik rust te gunnen liepen ze naar de uiterste rand van het platform.

— Kijk een rode vlek !

Bevend van opwinding wees de Amerikaan naar een vage purperrode vlek. De beide avonturiers lieten zich neerglijden tot aan dat punt, dat het sombere, dode water domineerde.

— Hooooooooo !

De roeispanen plonsden ritmisch in de jol hadden plaats genomen. Zij kwamen naderbij en legden hun sloep vlak onder de observatiepost van Marc en Mulligan. Marc haalde een kompas uit zijn zak en orienteerde zich.

— Dat is de koers 017, zei hij en strekte de arm uit.

Mulligan wierp de matrozen in de jol op 60 m. beneden hem, een rol koorden toe.

— Jullie verwijderen zich in de richting die ik zal aangeven ! riep Marc.

De roeispanen plonsden ritmisch in het water, de jol verwijderde zich terwijl de Amerikaan langzaam de koord afrolde. In die koord was er om de meter een knoop gelegd en Mulligan telde luidop. Toen hij aan 300 gekomen was riep hij :

— Breek af !

Op zijn bevel verdwenen de roeispannen in de diepte en braken de gang van de jol.

— 334... 335... 336... Stop !

Mulligan beefde van aandoening toen hij de laatste meters telde. De sloep lag nu te midden van de sombere baai. Met behulp van zijn kompas zag Marc de richting van de gespannen koord ...

— Zwem vijf meters langs stuurboordzijde en gooi daar de ballast in het water.

De matrozen gehoorzaamden en gooiden een smeedijzeren piek in het water, die bij middel van een touw aan een reddingsboei gevestigd was. Een kleine rode kegel vlotte nu op het water zoals de dobber van een hengelsnoer. Marc en Mulligan bekeken elkaar. Ze hadden een droge mond en maagkrampen van onrust. Eindelijk zouden ze dan de waarheid omtrent de schat vernemen.

— Peilen ! beval de zeekapitein

Een peillood daalde af in het donkere water en maakte kringen aan de oppervlakte, die steeds wijder werden. Met kleine schokken ging het naar de diepte.

— Ik raak de bodem ! kondigde de matroos aan.

Zonderling misvormd rolde zijn stem over het water en weerkaatste tegen de rotswand.

— Hoe diep ? vroeg Marc ongeduldig

De man telde langzaam. Over de diepte gebogen keken Mulligan en Marc toe. Iedere sekonde leek hen een eeuwigheid. Eindelijk kwam het rustige, flegmatieke antwoord :

— Negen en twintig meter !

Het was alsof de beide gezellen eensklaps een zware hamerslag op het hoofd kregen. Ze staarden elkaar aan en ze waren aangegrepen door hetzelfde angstige voorgevoel.

— Dat is onmogelijk ! stamelde Mulligan met een stem die onkennelijk geworden was. Dat moet een vergissing zijn !

— Doe het opnieuw ! schreeuwde Marc.

De matroos haalde het peillood op en liet het opnieuw schoksgewijze in de diepte af. Toen kwam zijn antwoord en dat klonk als het luiden van een doodsklok :

— Negen en twintig meter !

— Dus ligt het schip niet op die plaats, zei Marc. Volgens Hijito is de zee hier 30 meter diep. Het peillood had dus tegen het wrak moeten stoten op 10 meter minder Ik begrijp er niets van.

Zijn hersens werkten snel en hij maakte zijn berekeningen opnieuw. Roerloos en met hangende armen staarde Mulligan onafgebroken naar het zwarte, vijandige water... Zoveel inspanning om dit resultaat te bereiken. Het was tragisch en grotesk tegelijkertijd. Plotseling begon hij te lachen.

— Hou je mond ! beval Marc en hij schudde zijn gezel krachtig dooreen.

Deze laatste zweeg onmiddellijk.

— Peil rond het punt. Verwijder jullie een beetje, maar niet te veel ! riep Marc zijn matrozen toe.

De Polynesiërs voerden dit bevel uit en na iedere peiling gaven zij de diepte aan.

— 28... 30... 27...

Nergens botste het peillood op het wrak van de aanvalssloep die hier tot zinken was gebracht. Twee keren haakte het touw ergens aan vast, maar te laag opdat het het wrak zou kunnen geweest zijn. Overal daalde het peillood tot op de grond en de diepte varieerde tussen 27 en 31 meter. Deze langzame exploratie van de zeebodem in de baai van Atoera duurde bijna een uur. Toen de matrozen een laatste maal het touw ophaalden en het peillood dat vol slijk zat in de sloep trokken, zagen de twee avonturiers boven op de rots lijkbleek.

— We werden op een vreselijke manier beetgenomen ! zei Marc eindelijk woedend. In deze vervloekte baai werd nooit een schip tot zinken gebracht. laat staan een schip met een schat aan boord.

— We hebben ons mischien vergist van baai, opperde Mulligan maar zonder enige overtuiging.

— Ja en wat doen we dan met de rots in de vorm van een aambeeld, met de rode vlek, met de diepte van het water en de orientatie ? Meen jij dat er op de oostkust van dit eiland een tweede baai kan zijn die overeenstemt met de gegevens van het dokument van Hijito ? Dat zou waarachtig een wonderlijk toeval zijn !

— Dus... dus... stotterde Mulligan...

— Dus werd er hier nooit een aanvalssloep tot zinken gebracht. Er is echter nog een tweede mogelijkheid : iemand kende het geheim, heeft de schat opgehaald en het wrak zeer zorgvuldig vernietigd. Hoe het ook zij, voor ons blijft de zaak precies eender. We hebben hier niets meer te zoeken.

Zonder er nog een woord aan te verspillen en met een hart boordevol zwarte wanhoop begonnen zij langzaam de afdaling. De jol wachtte hen op aan de voet van de rots, zij lieten zich naar de schoener roeien.

TEKST VAN J.-M. CHARLIER
GEILLUSTREERD DOOR REF

Het XXIIIe hoofdstuk van onze avonturenroman

DE SAMOERAI VAN DE ZWARTE ZON

De matrozen hadden de volledige uitrusting voor het duiken, die zij ten koste van veel geld in grote moeilijkheden te Vera Cruz hadden kunnen kopen aan dek gebracht. Woedend schopte Marc de zuurstoffles van een van de autonome duikerpakken tegen de grote mast.

— Als ik er aan denk, zei hij bitter, hoeveel moeite dit alles heeft gekost. Honderd keren hebben wij ons leven gewaagd, wij hebben onze laatste duit er aan opgeofferd en dat alles voor een schat die niet bestaat. Ha ! Ha ! Ha ! Ik zou graag het gezicht van Miura zien als hij op zijn beurt verneemt dat er geen schat is, dat hij gevochten heeft, gemoord en wat weet ik meer om niets, om helemaal niets !

— En wat doen we nu ?

— Wat wil je dat we zouden doen ? Morgen gaan we onder zeil !

Mulligan leunde over de reling en staarde als gehypnotiseerd naar het dode water.

— Zouden we niet een keer kunnen duiken alvorens te vertrekken ? vroeg hij schuchter.

Marc bekeek hem meewaring.

—Waarop hoop je dan nog ? Ben je er dan nog niet van overtuigd dat het wrak hier niet ligt en de schat al evenmin ?

— Neen, ik ben daarvan nog niet zeker. Ik zou met eigen ogen willen zien of het wrak al dan niet bestaan heeft. Indien iemand het schip vernietigde, moet de bodem toch vol wrakstukken liggen.

— Ga je gang ! Ga je gang ! antwoordde de zeeman sardonisch. Indien je er absoluut aan houdt een bad te nemen, moet je niet aarzelen. Dan zijn we tenminste niet helemaal voor niets naar hier gekomen !

Hij schreeuwde enkele bevelen. De schoener wijzigde zijn ligging en naderde de boei met de rode kegel, die op het water dreef daar waar het wrak zou moeten te vinden zijn.

Intussen maakte Mulligan zich klaar om te duiken. Om zijn mond lag een vastberaden koppige trek en zijn voorhoofd was met een diepe rimpel doorploegd.

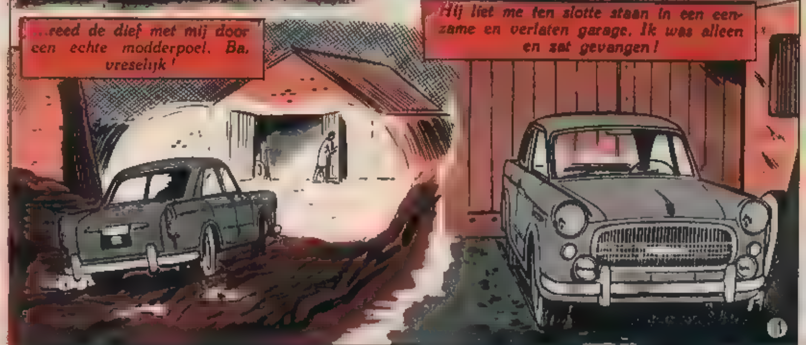
VOLGENDE WEEK :
[illegible]

de confidenties van een FIAT 1100

VERTELD DOOR DE FIAT ZELF EN GETEKEND DOOR

DE ERFENIS VAN SIGURD

TEKST EN TEKENINGEN DOOR
L. en F. FUNCKEN

Op het ogenblik dat Harald de gevangenen nadert, lost er een steen. Een van de bewakers kijkt op en ontdekt onze held

Met stijgende verbazing beklimt de Schot de treden..

Ik zou nochtans gezworen hebben dat...

Deze kerel zal voor het ogenblik geen last meer verkopen...

De Viking sluipt van rots tot rots naar een mijnwerker wiens silhouet hem niet onbekend is.

Ik heb geluk... Het is Tuskarora... Die zal zich wel kunnen beheersen...

Harald werpt een steentje...

HUGH!

De Viking fluistert Tuskarora enkele woorden toe, en schuift dan zijn boog en zijn pijlen naar de Indiaan.

Met getrokken zwaard loopt Harald naar een groep mijnwerkers, want hij heeft zijn trouwe vriend, Ragnard, herkend...

Vader! We zijn gered!

De uitroep van de jonge Schot doet twee schildwachten opkijken.

Er ontstaat een hevig gevecht, en de zeeheld kan vlug een van zijn tegenstrevers uitschakelen.

Maar de zware slag die hij aan de andere wou toedienen, wordt handig opgevangen en Harald's zwaard breekt in twee...

KRAK

12
55

(Wordt voortgezet.)

DE GROTE MATCH

Tekst en tekeningen van Jean Graton

De eerste van de reeks wedrennen die moeten uitmaken wie de beste racer is, eindigde met een overwinning van Warson. Vailiant heeft echter zijn laatste woord nog niet gesproken..

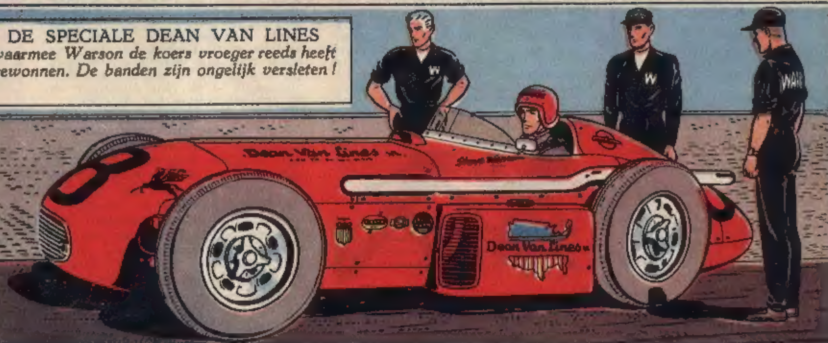
Inderdaad, Steve Warson blameert het gedrag van de twee Argentijnse piloten, en talrijke bladen van Buenos Aires veroordelen de schandalige houding van de twee kerels. Maar zoals mijnheer de Chanzy het had voorzien, waren de wedders de ware verantwoordelijken. Zij hadden de piloten van de Maserati's omgekocht, omdat ze op Warson hadden gewed. Er werd nog verschillende dagen over geschreven in de pers, en dan was alles weer vergeten. Alleen onze vrienden waren nog woedend en ontgoocheld, en belust op wraak. Deze gevoelens werden weldra verdrongen door een sportiever kompetitiegeest.

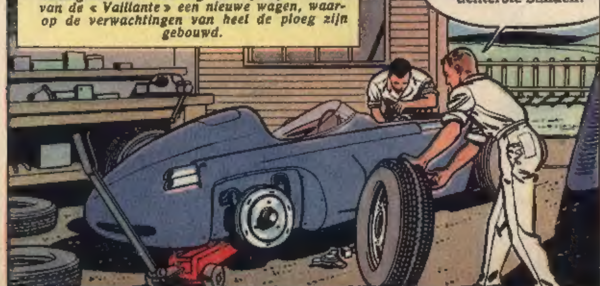
De andere leden van de Franse ploeg bogen zich over de technische problemen...

Waartoe moesten al deze voorbereidingen dienen? Wel, omdat de « Vaillante Grand Prix » een nieuwe zware taak te wachten staat. Op de renbaan van Indianapolis moet ze zich met andere wagens meten, die een veel grotere cylinderinhoud hebben en daar de wagens daar steeds in dezelfde richting rijden, moet het gewicht van de motor naar de binnenkant overhellen.

Maar Jean-Pierre Vaillant had alles voorzien. Zijn nauwkeurige berekeningen, en de handigheid en ervaring van Joseph maken van de « Vaillante » een nieuwe wagen, waarop de verwachtingen van heel de ploeg zijn gebouwd.

Een maand later wordt de wagen naar de Verenigde Staten verzonden en de piloot en zijn helpers vliegen naar Indianapolis, waar de tweede grote match zal doorgaan.

(Wordt voortgezet.)

DE POST

ZE ZIJN HET NOOIT EENS!

VOOR een internationale match begint en na de afloop van deze, zitten de sportjournalisten en de heren van het selektiekomité elkaar duchtig in het haar. Ze zijn het nooit eens.

Ziehier een verklaring van een lid van het selektiekomité : de basis van het journalisme is vandaag een kategoriek artikel schrijven dat men morgen energiek logenstraft !

De mening van een journalist : wat doet het selektiekomité : een slechte ploeg vormen. Na de nederlaag verklaren dat ze excellent was, maar ze voor de volgende match volledig wijzigen.

HOE ZAT DAT NU EIGENLIJK ?

TWEE VERSLAGEN VAN DE MATCH HONGARIJE-FRANKRIJK

★ *Het Franse elftal speelde een slechte match. De verdediging was niet kwaad. De links- en rechtsbuiten holden vaak achter een bal aan die ze nooit konden krijgen, de aanvallers waren zwak. We moeten echter een uitzondering maken voor Ben Tifour, Fontaine en Uljaki.*

★ *De slechtste spelers van de ploeg waren ongetwijfeld Uljaki, die naar onze mening moe was van de ontvangst welke zijn landgenoten hem hadden voorbereid, Ben Tifour, die veel te traag was en Fontaine die de grote fout beging niet te geloven in de overwinning en er naar speelde ook*

HET PUBLIEK IN DE BOKSRING

LOS ANGELES was enkele weken geleden de schouwplaats van een sensationele boksmatch. De Amerikaan Morgan trad in de ring tegen de Mexicaan Gutierrez. Toen de gong weerklonk voor de minuut rust na de vierde ronde, sprong de Amerikaan eensklaps naar de hoek van de Mexicaan en bokste deze laatste hard in het aangezicht. Gutierrez viel bewusteloos neer. De toeschouwers waren woedend. Zij sprongen in de ring, slaakten oorlogskreten als weleer de dappere Sioux en begonnen een aardig rondje boks met Morgan. Ze deden het zeer grondig, want Morgan stortte op zijn beurt bewusteloos neer. Met gerust geweten gingen de toeschouwers terug op hun plaats zitten. De verontwaardigde scheidsrechter keerde zich in dreigende termen tot het publiek met als gevolg dat enkele heetgebakerde boksliefhebbers nogmaals in de ring sprongen en de scheidsrechter k.o. sloegen.

Tevreden over hun knap werk namen de toeschouwers opnieuw plaats. De scheidsrechter en Morgan kwamen het eerst weer bij kennis en na enkele minuten was de eerste zo ver dat hij de hand van Morgan in de hoogte kon steken, wat betekende dat deze de match gewonnen had. De toeschouwers namen daar vrede mee, want zij juichten Morgan toe. We vragen ons af waarom.

HAARKEPLUK TE BLACKPOOL

JE weet dat de scheidsrechter van een voetbalmatch het recht heeft de spelers, die naar zijn mening te brutaal of onsportief spelen, uit het veld te sturen. Onlangs joeg een kranig arbiter tijdens een match gespeeld te Blackpool de twee en twintig spelers van het veld ! Zij hadden zich herhaalde keren aan « brutaliteiten » schuldig gemaakt. Dat is de uitdrukking die de scheidsrechter gebruikte voor hetgeen in werkelijkheid een veldslag in de regel was. Bij de rivaliteit die er bestaat tussen de twee voetbalploegen, kwam er nog een andere om de hoek kijken... een die oud en taai is. De ene ploeg was nl. samengesteld uit bedienden van een coöperatieve van Blackpool, de andere uit de bedienden van het stadhuis, en het is een gekend feit dat deze twee elkaar niet horen of zien kunnen. Wanneer de lui van de coöperatieve die van het stadhuis in gewone omstandigheden op straat ontmoeten, worden ze al handgemeen. Je moet dus niet vragen wat het op het voetbalveld geweest is !

DE BAL AAN DE SCHANDPAAL ?

MAAK je geen zorgen! De bal werd slechts opgeknoopt om de spelers te oefenen. De trainers vinden er steeds weer iets nieuws op om hun spelers te drillen en te leren hoe ze het meesterschap over de bal niet alleen verkrijgen, maar ook behouden kunnen. De voetbalploeg van Herford oefent zich hier met het oog op het groot tornooi voor de titel van Brits kampioen.

Het touw waaraan de bal is opgeknoopt glijdt over de balk en kan door de oefenmeester, die bij de paal staat, hoger getrokken of neergelaten worden. Meteen geeft hij het ritme van het spel aan. Twee spelers strijden telkens zijde aan zijde om de bal. Wie het hoogst kan springen en de flinkste kopstoot heeft, is natuurlijk overwinnaar.

MIKE HOLLIS SPEELDE AL SLAPEND

RUGBYMAN Mike Hollis geeuwde gedurende heel de match en scheen werkelijk al slapend over het veld te draven. Zijn makkers vonden dat wel een beetje vreemd, maar dachten: « Nou ja, die man is moe! » Nauwelijks waren ze na de match in de kleedkamer of Mike viel op een stoel en sliep in. Men moest hem naar het ziekenhuis brengen. De dappere rugbyman die voor de match aan hoofdpijn leed, had een aspirine willen nemen maar zich van tube vergist... Hij had slaappoeders genomen.

SHERLOCK HOLMES RUGBYMAN

TERWIJL de rugbymen van Derby met de bal in de hand de eer van hun klub verdedigen, drong een pickpocket de kleedkamer binnen en lei de hand op het geld dat in de portefeuilles van de sportslui stak. Toen de ploeg na afloop van de match totaal uitgeput binnenkwam, stelde men de diefstal vast. De kapitein van de ploeg verwittigde de politie en voegde er de volgende kommentaar aan toe: « Die dief moet men zoeken tussen de supporters van de klub, want hij nam slechts de helft van het geld mee dat in iedere portefeuille zat.

DE SPORT LEIDT TOT ALLES

BARRINGHTON, Amerikaan en sergeant op de basis van Orly, speelt rugby in de klub Celtic All Stars, een Parijse klub alhoehoewel men dit aan de naam niet raden kan. Enkele weken geleden liep zijn militair kontrakt ten einde. Hij tekende opnieuw voor vier jaar, alleen om zijn geliefde sport te kunnen blijven beoefenen!

OPLOSSING VAN DE SPELLETJES OP BLADZIJDE 2

EEN PARTIJTJE BILJART
JEAN SNEYERS, GEORGES CARPENTIER, LOUISON BOBET.

KEN JE DEZE SPORT
1. Chistera. 2. Ping-pong (netpaaltje). 3. Hockey (stick). 4. Tennis (raketpers). 5. Rugby (bal). 6. Basket-ball (ring van het net). 7. Wielrennen (helm van een pisterenner). 8. Gaankoers (relais-stok). 9. Bolspel.

Het weekblad « KUIFJE » : 18e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur :* Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk :* Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 —
Abonnement : 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents.
BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour. Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

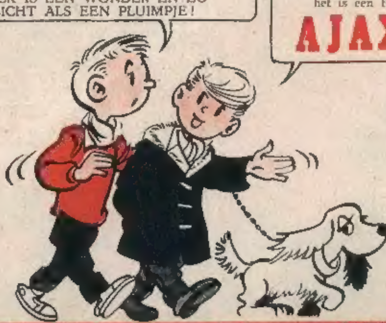
	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea. DEVEA

Publiciteit : PUBLI-Art

20-3-58

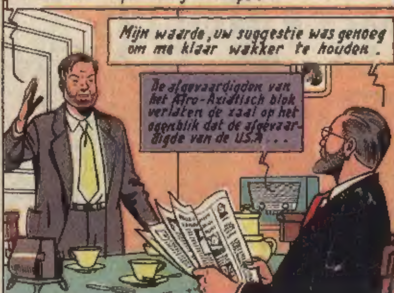

S.O.S METEOREN ! door E.P. JACOBS

Na heel wat wederwaardigheden kwam Mortimer bij prof. Labrousse toe. Deze laatste maakt zich grote zorgen over het aanhoudend slecht weer.

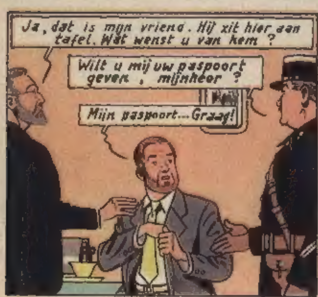

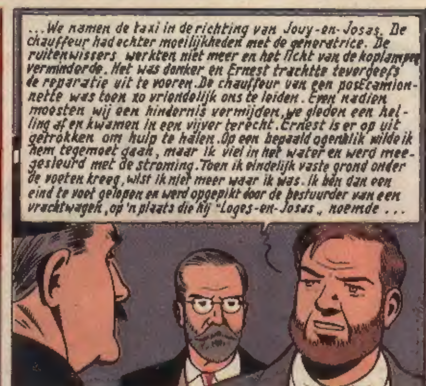

(Wordt voortgezet.)